

Улітку 1976 року мене прийняли на роботу в державне видавництво художньої літератури «Дніпро» на посаду художнього редактора. Головним художником на той час був Антон Кирилович Тетера, директором — Олександр Іларіонович Бандура — досвідчений фахівець і мудрий керівник.

«Дніпро» тоді було одним з найбільших у світі видавництв (за обсягами друкованої продукції). Сім художніх редакторів опікувалися протягом кварталу 9–15 виданнями, накладу яких складали від 10 (поезія, публіцистика, критика) до 100–200 тисяч примірників (художня література). Лише «Дніпро» в ті часи мало право видавати книги іноземними мовами. Щороку виходив у світ масовий наклад «Кобзаря» (100–200 тисяч примірників). І раз на два роки — подарункове видання цієї книги з ілюстраціями відомих українських художників.

Ф. Тютчев. Поезія. Ілюстрації. 1977 р.

Сьогодні можна сказати, що професія художнього редактора залишилася в минулому, також як фотозбільшувачі «KROKUS», гумовий клей у тюбиках, і гостро відточений медичний скальпель, без яких немислимою була робота оформлювача книг у 60–70-х роках ХХ століття.

Так є сьогодні... А в ті часи художній редактор був ключовою фігурою в процесі оформлення і поліграфічного виконання книги.

У 1987 році відомий радянський художник-графік Дмитро Бісті писав: «Якщо скласти гіпотетичний перелік рідкісних професій, то постать художнього редактора посіла б у ньому одне з останніх місць, де поруч із різьбярем алмазів». Звичайно «огранкою» ілюстраторів більше переймався головний художник, але й художні редактори не сиділи склавши руки.

Одне з найважливіших завдань художнього редактора — створення творчого колективу для роботи над оформленням наступного

1981 р.

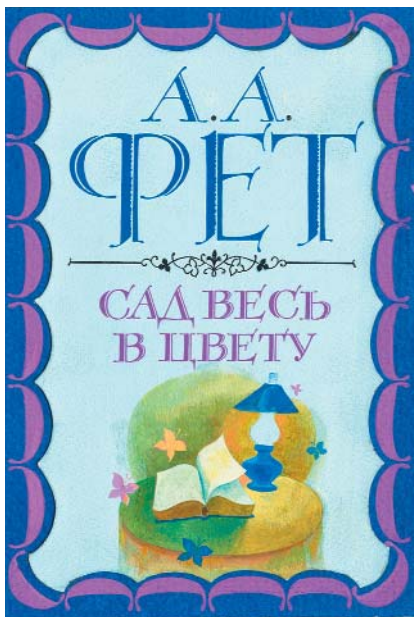
1980 р.

Оправа. Ілюстрація. 1983 р.

видання. Колектив об'єднав ілюстратора, автора макету, оформлювача-шрифтовика, фотографа, ретушера. Художній редактор мав бути спроможним у разі потреби замінити будь-кого із цієї команди. Також до обов'язків художнього редактора входив поліграфічний супровід дорученого йому видання — відрядження в друкарню, підписання проб тощо.

Фрагмент обкладинки. 1980 р.

Форзац до збірника поезій В. А. Жуковського. 1983 р.